

comitibus ascendit in ædium tectum, nubes tangens, ut lætam *Ayodhyam* conspiceret.

30. Conspiciens viam regiam, opulentis emporiis plenam, atque *Saryuem* fluvium, quem naves secabant, sylvasque prope urbem, a civibus se delectantibus occupatas, gaudio perfundebatur.

31. Ille, loquentium primus, puris moribus, brachiis serpentum regis instar magnis, qui hostium felicitatem propulsaverat, *BHADRAM*, emissarium suum, quid de actionibus suis dicerent homines, interrogavit.

32. Qui cum pertinaciter interrogatus esset, "Omnes," inquit, "actiones tuas celebrant cives, hominum rex, præter receptionem reginæ, postquam in *Rákshasi* ædibus illa habitavit."

33. *SÍTÆ* mariti cor hoc rumore iniquo, et propter uxoris reprehensionem gravi, ita percussum, lacerabatur veluti ferrum, ferrea clava ictum.

34. "Negligamne rumorem istum, me reprehendentem, an uxorem vitii expertem repudiem?" Ita utram partem amplecteretur incertus, oscilli instar animo huc illuc movebatur.

35. Postquam rem perpendit, vituperationem, nulla alia ratione removendam, uxoris repudio abstergere maluit: nam viris nobilibus gloria ipsa vita gravior est, nedum re sensus oblectante.

36. Ille, cui splendor ademptus erat, convocatis fratribus, qui mutationem ejus videntes lætitiā abjiciebant, rumorem, qui de se vagaretur, narravit, posteaque sic eos allocutus est:

37. "Videte, qualis macula regum sapientium stirpi, a Sole oriundæ, bonis moribus puræ, illata est a me, veluti speculo a nubium vento.

38. "Hujusmodi reprehensionem, quæ inter cives multifariam divisa est, velut olei gutta in aquæ undis, ego ferre haud possum, ut elephante palum, ad quem alligatus est.

39. "Quam ut repellam, vel fructum, cujus ortus propinquus est, non respiciens, *Videhæ* regis filiam repudiabo, ut olim, patre jubente, terram, oceano cinctam.

40. "Haud ignoro quidem, innocuam illam esse; attamen hominum vituperatio dura mihi videtur: utique homines terræ umbram lunæ puræ imputant tanquam maculam.